

CRISTOCENTRISME DE TERESA DE JESÚS

per CRISTINA KAUFMANN

[...] Em sembla veure al llarg de la seva biografia i en les seves cartes, un itinerari progressiu que unifica la seva personalitat en Crist. El seu humanisme deriva d'aquesta dinàmica i no al revés. [...] Considera el Crist, Amic, Model, Mestre, Rei, Majestat i també espòs de l'ànima, [...]. Però és sòbria en les imatges literàries d'aquests títols i subratlla constantment la seva intimitat amb Ell que és com s'experimenta essent ella mateixa. [...]

Crist se li acosta a ella, monja jove, per diversos camins fins a convertir-la en una altra Teresa. Les observances de la vida monàstica li deixen un buit desconcertant a l'ànima. És complidora i una bona monja. Les visites gaudeixen de la seva companyia. Crist és present en el cor de la monja, però s'adona que no respon a la sol·licitud del seu hoste interior. En part, perquè no es mou amb agilitat en la pregària i no té cap mestre que la il·lumini. Crist mateix la prepara per a la gran trobada. Crec que les gràcies místiques no són dons estranys a la personalitat global. Són brots inesperats, aliens a la relació causa-efecte, però no estranys a la vida quotidiana. Teresa es troba amb Crist a través de la seva afectivitat, quan les amistats i els passatemps no la satisfan.

Teresa s'adona com la vida afectiva determina el conjunt de l'existència i com el desencert en la seva integració arrossega al desequilibri de les relacions amb Déu, amb ella mateixa i amb els altres. [...] El cristocentrisme amara tota la seva vida, la seva pregària i la seva ascési i les relacions personals. La gratitud de la trobada amb Crist és el motiu de la seva ascési. Mai no la considera com un camí per arribar a Ell. És conscient que aquesta trobada és gràcia i sap que sense ella no es pot aconseguir. Tant Teresa com sant Joan de la Creu saben que l'ascètica cristiana és corol·lari de l'experiència mística de l'amor personal i concret de Déu.

Crist habita el centre de la vida comunitària del grupet que Teresa funda a San José. Amb Crist al centre, les seves relacions queden informades com entre els apòstols per l'amor diví, lliures de mesquineses i obertes a horitzons infinits. L'amistat amb Ell en la pregària alimenta l'amistat personal entre les monges i possibilita l'acollida dels qui entren en contacte amb la comunitat.

Però el Crist no solament és l'Amic i l'espòs amb qui gaudir i sofrir en estreta comunió mística i reservada. Com des del centre d'un palau de cristall pur on l'ànima íntima amb Déu descobreix la dimensió còsmica de Crist, el "Crist total", l'experiència de la recapitulació de totes les coses en Crist. Sobretot brolla l'experiència de la unió de Crist i l'Església i de Crist i la humanitat sencera. Per això la seva experiència mística és una experiència de comunió amb tota la humanitat, i font del seu ideal apostòlic i missioner. [...]

El cristocentrisme de Teresa no és independent, tanmateix, de la seva experiència trinitària. El seu itinerari místic introdueix d'una manera simple i admirable al misteri trinitari, d'on brolla tota experiència cristològica.